ESKUTITZAK

...Ez bearrez, euskal aldizkari guzietara ezin nintzan arpidendu eta orregaitik ez nintzan zuen aldizkari jator orren arpidedun; baña orain, ain bikain, ain egoki, ain txukun eta ain gartsu argitaratzen asi zeranetik ezin niteke arpidentzeka egon. Uste dut bear bearrezkoa genun erara ari zeratela eta artzazute nere zorionik beroena...

SAN MARTIN

...Txalo-joka agurtzen zaitut gaur. Bejondeizula! Lan eder, bikain, benetan txalogarria egin diguzute aldizkaria berrituaz. Zai-zai egonak gera euskaldun irakurleok, zuen "zeru" orrek darion mana goxoaren begira... Alako baten, nekez baña osasuntsu, etorria zaigu... ta apain etorri ere! Ingi dotore, izki polit-argiz jantzia, mamiz ere sakon eta oraingo tankeraz... ZORIONAK milla bider eta ekin, ekin bide orretatik, guzien aldizkari dan ZERUKO ARGIA goi-goiko mallaraño igo dedin...

PEÑA XABIER

...Oraintxe artu det Diputaziyuan berritutako ZERUKO ARGIA. Zorionak biotz-biotzez! Ori da gauza benetan ederra egin dezutena. Ariña ta sakona, biak ditu. Gaiak berriz asko, irakur atsegingarriak. Auxe da bear genduan aldizkaria. Jendeari oso atsegin izango zaiola dudarik ez det egiten...

JOSE DE ARTETXE

...Oso pozez ikusi det ZERUKO ARGIA biziro jasoa bere itxura berrian. Bere barrukia oso onargarria irudi zait batez ere. **Gauzak** esaten dira bere orrietan: ez da alperrik idatzea.

Ustekabe atseginogor onegatik eskerrik asko.

CARLOS SANTAMARIA

...Jabetu naiz zuen asmo txalogarriak zenbaterañokoak diran. Nik eztet zalantzik egiten, euskera errex, goxo, xamurki ausnartzen danarekin erria poltxikoan sartuko dezutela. Zuek atera asmo dezuten gisako irakurgaien egarri da erria. Arpideak erruz sortuko dituzute ta bizi oparoa izango du zuen irakurgaiak.

Lanez gañeztuta nabillelarik ere, nere aletxoa pozik eskeñiko det, erriak bere bazka izan dezan. Gauz utsa da, ziñez, nik nezakena, ta izango du bizkorragorik ZERUKO ARGIA'k. Nik amestan dedan bezelako aldizkaria agertzen bada, denboraz zerate amabostean bein argitara bearrean. Ta... nork daki asteroko izatera ez ote diteken.

EIZMENDI'TAR IÑAKI "BASARRI"'k

Itxura ona eman diozute ZERUKO ARGIA'ri.

Euskera, berriz, garbia, errexa eta ala ere ez zatarra.

Idaz-lanak benetan irakurgarriak; geienak beñepein. Ia uste gendun, aspaldi luze ontan, aldizkingi euskaldunetan ez genitula beinere gauza jakingarririk irakurriko.

Euskal erriak bear zun aldizkingia, noski; **gaurko** aldizkingia. Erriaren abotsa. Danoi zabal zabalik irikita.

ARREGI'TAR IÑAKI, S. J.

...Egia esan, oso bikaña iruditu zait errebista berritua: neurria, letra argazkiak, gaiak, margo edo kolorea eta abar. Gaur, erriarentzat oberik ez dagola esango nuke.

Batzuk sinismenagaitik erosiko dute, beste batzuk euskeragaitik, eta geienak biagaitik.

Bai batok eta bai bestok zer irabazi asko izango dugu, noski, eta lengo euskeldun zintzoak bezela gureak izango ditugu bai euskera ta bai fedea, bizi-izate alde bi olek eman bai digute euskoldunon nortasun berezi eta indartsu au.

Ortan nago: berritze onekin aurrerapen aundia egingo du gure izateak, aspaldi ontan orrelako irakur-gai bikain ta errex bat bear gendunez. Erriarentzat, periodiku ederra.

Zorionak boda, berriz ere, eta euskeldunok izan dezagun bein ta betiko benetako ZERUKO ARGIA.

M. LASPIUR

...Eldu zaigu ZERUKO ARGIA oso apain eta bikainki, gure barruko dirdarak begi malko ugari ta itxaropentsuak arradan erortzen zaizkigula.

Bai, jaunak, agurterdi zueri! zeruko argiaren bearrean geralako; gaurko egunetan munduko argiak laño astun beltzituz inguraturik ezpaidu illuntasun beltz ikaragarri ta izukoiak besterik dagerkeratzen. Ezer egin bearrik ez al degu? ZERUKO ARGIA artu eta artu arazi. Ez aldiagu eskeñi bear, ain errez dezakeguna?

Bai mutillak, eibartar izenik merezi badegu orok, guziok bildu bear gera amabi millatik gora geralarik eun (100) arpidedun (suskritore) izatea ez degu bidekabe, beraz, urte au bukatu orduko eun suskritore izango geranok bakoitzak beste bost-bana berrituaz kontu garbia izango degu tableruan ezarteko: 600 arpidedun datorren urtean.

GA.
Eibar'tik

ARGIA TA BIZITZA

Lurbiran ez da argia baño pozgarriagorik. Eta bizitzak argi barik ezin iraun daike-ta, gauza biziak berez maite dabe argia. Lora ta landarak argiagaz zabaldu eta argiaganuntz makurtzen dira. Argiak txoriak abeslari biurtzen ditu. Abereak argiagaz pozta egiten dira eta gizonak alaitasunez bete. Basa-pizti ta gizon-gaizkilleak bakarrik izaten dira illun-zale. Argia ta zoriona beti alkartuta ikusiko ditugu. Orixe dala-ta, gizonak zoritxar izugarritzat dau begietako argia galtzea, eta buruko argia galtzea zoritxar aundientzat. Zergatik?... Guztion Egille dan Yaungoikoa ARGIA dalako, izate guztietan eta batez gizonaren muñean argi-zaletasuna ipiñi dau. Zorionez, kristiñau gareanoi iru bizitza emon dauskuz, eta bakoitzerako argi bat. Gorputz bizitzarako, begietako argia, arima-bizitzarako, buru, adimenekoa, eta goi-bizitzarako, sinisteko argia...

ARGIAREN BEARRIZANA.—Gogo ta gorputzez zorioneko izateko gizonak iru argi onein bearrizana dau. Eta gaur egunean iñoiz baño geyago. Lenagoko bizitzatik gaurko bizitzara alde andia dago. Ez da gauza erreza norbere txokoan sartuta, munduko gora-berari yaramonik egin barik bizitzea. Sendi, erri ta laterri, naziñoen artu-emonak geroago ta sakon eta zabalako egiten dira. Urrin bizi ziranak auzo biurtu dira. Etxetik urten barik mundu guztiko izparrak yakin geinkez. Egunoko ta irrati (radio) bidez lurbira guztiko izpar "zaparradak", erdi egi eta erdi gezur, geure etxera eltzen dira, eta ori dala-ta gizonen eretxiak, aizeak orri igarraren antzera batera ta bestera darabilz. Naste orretan egia guzurragandik bereizteko eizpide zuzenaen bearrean gagoz. Asko dira ba, zoritxarrez, ur naspilduan arrainketa egiten danak. Eta ortik sortzen da, kristau zintso lez yokatu gura izan arren, ustea galduaz etorkizuna illun ikustea. Baña gauzak illun ikusi arren, itxaropena ez da galdu bear. Egia da gaur katoliko askoren erizpidea arrisku andian dagola. Yolas, zine, eta bakoitzari berea emotean, artu-emonetan, katoliko askok kristiñau sentzunen izpirrik ez dabe agertzen. Ori da gaurko "eskandalurik" aundiena. Eta lenen zuzendu bear dana. Lenagoko aldietan gertatu zanez, eta begien aurrean ikusten dogunez, giza-bizitza, egi eta guzur, argi ta illunaren burruka etenbako bat da. Griñarik gaiztoenak, egiaren argia illundu gurarik agertzen yakuz, ekaitz-aldian laño baltzak eguzkiaren argia estalduten alegintzen diran antzera. Kristiñauok argiaren semeak garean ezkero, kementsu eta etenbarik argi ta garbi egiaren alde yokatu bear dogu. Kristiñau egia sarri askotan, mingarri izan oi da, baña argia mingarri yakonak bere begi gexoak osatu bear ditu.

ALDI BARRIAK.—*Aurrerapen aldian bizi gara. Aldi barrietan.* Eta onek auzi barriak, inguru barriak, bizikera barriak dakarz. Bizitza orain artean baño nastuago eginda. Buruan argi geyago zikera zaildu egin dabe, eta egunoroko ogia irabazteak buru-ausbear da, biotzean adore geyago. Yoan-etorriak, artu emonak, bite geyago emoten dauz. Eta or arrisku bat agertzen da. Gure gogo, arimarentzat asti gitxiago izatea. Eta gizonagan gogoa da lenen. Gizona ogiz bakarrik ez da bizi, goiko egiz be bai. Eta kristiñau sentzuna galduaz doan aldi onetan, asabakandik datorkigun siniste-arauz bizitzen laguntzeko, ZERUKO ARGIA, yantzi barriaz agertzen yaku, euskeldunei, sendian, errian, yolasetan, bizitza guztian, kristiñau zintso lez yokatzen irakasteko. Abegi ona egin dayogun ba, eskarona erakutsi, eta biotz zabalez lagundu...

GAMA

LA FAMILIA NO LA INVENTARON LOS HOMBRES

"El matrimonio no ha sido instituido ni restaurado por los hombres, sino por Dios. El matrimonio ha sido provisto de leyes, confirmado y elevado por el Autor mismo de la Naturaleza y por su restaurado Jesucristo, de ningún modo por los hombres; consiguientemente, estas leyes no dependen de las voluntades humanas, ni de ningún pacto contrario de los mismos esposos" (Casti Connubii).

El matrimonio está instituido por Dios, de dos formas: Primero, a través de la naturaleza y después, por la elevación a Sacramento.

Dios ha creado la naturaleza, con esta forma concreta, con unos fines determinados y con una serie de tendencias.

Al crear al hombre, los hizo hombre y mujer, e infundió en ellos una atracción mutua.

La familia pues, es pedida por la carne y el espíritu del hombre y es producida espontáneamente por la estructura biológica y las tendencias naturales. La diferencia de los sexos no es obra del azar; crea entre el hombre y la mujer una atracción irresistible, por así decirlo, que será el fundamento del amor recíproco.

Surge así, la familia pedida por la propia naturaleza, pero con su fin propio: la procreación y educación de los hijos. Este fin, la vida familiar y la naturaleza humana exigen el amor con la unión permanente del hombre y de la mujer.

Además de la manifestación que de la naturaleza hace de que la familia es anterior a cualquier invención humana y que por lo tanto sus leyes no dependen de la libre contratación de los cónyuges, tomemos la declaración expresa del Génesis: "Por su mujer el hombre dejará a su padre y a su madre. El se unirá a ella, y serán dos en una sola carne".

Dios ha creado la naturaleza. La naturaleza crea la familia; pues es Dios quien, a través de la naturaleza, crea la familia.

Cristo no vinuo a este mundo a romper la naturaleza ni a desquiciar al hombre. Vino a perfeccionarlo, a completarlo, a elevarlo.

Hasta entonces, el matrimonio era puramente natural, verdadero matrimonio, como verdadero era el contrato.

Cristo lo elevó a Sacramento, es decir que por él recibimos aumento de Gracia Santificante. Aumento de Gracia, que es ayuda divina para el fiel cumplimiento de los deberes inerentes al nuevo estado de vida.

Sabemos que los Sacramentos dan Gracia Santificante; teniendo esto en cuenta, ¿hemos pensado alguna vez que al casarse se recibe Gracia Santificante al igual que cuando comulgamos, por ejemplo?

El Sacramento del Matrimonio hace, pues, santo el contrato natural.

Queda bien claro que es Dios quien instituyó la familia en el orden natural, a través de la naturaleza, y más tarde la elevó a fuente de vida sobrenatural.

Instituida por Dios con unas leyes y unos fines propios que no pueden ser cambiados por la voluntad humana, ya que no fué ésta quien lo estableció.

Por eso dan pena ver cómo algunos legisladores civiles ordenan la familia según sus planes, muy distintos a los del Creador.

Por el contrario otros respetan y acatan los verdaderos fines y formas del matrimonio y crean una legislación civil encaminada a proteger, ordenar y urgir el precepto divino, como lo hace, en concreto, la vigente Legislación Española.